767/07

Den 7. marts 2007 blev i sag nr. 69.703:

xxx xxxxxxx
xxxxxx xxxxxxxxxxx xxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over, at selskabet har anerkendt klagerens erstatningsansvar for et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil angiveligt har været impliceret.

Det fremgår af sagen, at klagerens bil er en rød Toyota Corolla 1,6 Sedan Terra, reg. nr. UB ..., og at modpartens bil er en sølvgrå Toyota Avensis, stationcar, Linea Terra, reg. nr. UL ... Det fremgår desuden, at modpartens bil er skadet på bagerste kofanger.

Den 25/4 2006 tilskrev selskabet klageren, idet selskabet havde modtaget en anmeldelse om, at klageren den 16/4 2006 havde påkørt modpartens bil, der var blevet repareret for 7.304,73 kr.

Den 9/5 2006 modtog selskabet følgende beskrivelse fra et vidne:

> "Fra min placering ca. 50 m fra stedet kunne jeg iagttage at UL ... var parkeret på vores gæsteparkering i ca. 5 min. da indehaveren skulle dele nogle morgenaviser ud. Modparten UB ... (rød Toyota) bakkede ud fra egen carport og ramte UL ... med bagenden af bilen og kørte videre væk."

Ved skrivelse af 22/5 2006 meddelte selskabet, at det på baggrund af vidneerklæringen havde anerkendt erstatningsansvaret over for modpartens forsikringsselskab. I konsekvens heraf ville klageren blive opkrævet den policemæssige selvrisiko på 3.365 kr.

Ved skrivelse af 21/5 2006 afviste klageren, at hans bil var involveret i uheldet. Til støtte herfor henviste klageren bl.a. til, at hans bil ikke var beskadiget.

Da selskabet fastholdt, at klageren var ansvarlig for uheldet, blev sagen indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klageren har over for nævnet påstået selskabet tilpligtet at anerkende, at hans bil ikke har været involveret i uheldet. Til støtte herfor anfører klageren, at den 16/4 var en søndag, og at han den dag plejer at gå over på den lokale tankstation for at købe morgenbrød, hvorfor han ikke var ude at køre. Klageren undrer sig desuden over, at modparten ikke har henvendt sig direkte til klageren selv, hvilket efter klagerens opfattelse er et udtryk for dårlig samvittighed.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Til støtte herfor anfører selskabet i skrivelse af 27/7 2006 bl.a.:

> "I sin klage til Ankenævnet har vores kunde angivet, at han hverken den 16. maj 2006 eller den 16. april 2006 var ude og køre om morgenen. Vi har derfor været i kontakt med både vidnet og modparten. Vidnet kan desværre ikke huske datoen, men oplyser at uheldet skete omkring kl. 7, og modparten oplyser, at uheldet skete en søndag om morgenen mellem kl. 6.30 og 7.30, og det må være den 16. april som anmeldt.
>
> Vores kunde bor på skadestedet, og er i besiddelse af en rød Toyota, som vidnet har beskrevet. Vi finder derfor ikke anledning til at betvivle vidnets troværdighed eller at vidnets udtalelse er usandfærdig.
>
> Som sagen foreligger oplyst, har vi derfor ikke haft noget grundlag for at afvise modpartens krav, som vi hæfter umiddelbar overfor, jf. Færdselslovens § 108, stk. 1. Fra Ankenævnspraksis kan vi henvise til 40.805, 40.840 og 62.289 Vi må derfor fastholde, at vores kunde skal betale selvrisikobeløbet på 3.365 kr."

Heroverfor anfører klageren i skrivelse af 30/7 2006 til nævnet bl.a., at modpartens bil formentlig ikke har været korrekt placeret på parkeringsarealet, men derimod har været anbragt ude på kørebanen.

Hertil svarer selskabet i skrivelse af 16/8 2006:

> "Med hensyn til modpartens placering på parkeringsarealet, så fremgår det af vidnets skitse, at bilen holdt inden for de afmærkede båse. Selvom bilen havde holdt delvist ude på kørebanen, skal vores kunde fortsat orientere sig under bakkemanøv-

ren, og stoppe for enhver forhindring på vejen, idet der ved bakning er pålagt den kørende de samme forpligtelser som ved vigepligt, jf. Færdselslovens § 18, stk. 1.

Hvis modpartens bil havde holdt ulovlig parkeret, er dette en sag for politiet, og har ikke nødvendigvis indflydelse på erstatningsansvaret."

Nævnet har fået forelagt skitser over bilernes placering samt fotos af modpartens bil.

Nævnet udtaler:

Nævnet bemærker indledningsvis, at selskabet er ansvarsforsikrer for klageren og i forholdet til modpartens selskab kan afgøre skyldsspørgsmålet, da selskabet hæfter direkte, jf. færdselslovens § 108, stk. 1. Af samme grund er det naturligt, at modparten har rettet sit krav mod klagerens forsikringsselskab og ikke mod klageren selv.

Efter sin gennemgang af sagen - herunder den fremlagte vidneerklæring og de fremlagte skitser af uheldsstedet - finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet under henvisning til vidnets oplysninger har anerkendt ansvaret for skaderne på modpartens bil.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson